

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL :

A. C. Cuza : Chemare.
Knud Flemming : Moartea lui Kitchener și mâna ocultă.
Dr. L. Isaicu : Procesul bolșevic.
In legătură cu procesul bolșevicilor, ce se judecă la
Consiliul de Războiu din Cluj.
Congresul U. N. A. L.
I. Dilea-Venețianu : Cifre cari vorbesc.
N. Popa : „Patria” din Cluj și Jidani.
Șt. Peneș : Naționalismul în sport.
Mișcarea cooperatistă dincoace de munți.
Informațiuni : Poșta Administrației. — Originea lui Viktor
Aradi. — Carte importantă. — „Foaia diecezană” din Ca-
ransebeș are de colaborator pe un prim-rabin. — Situații
din jud Turda — In ciuda adversarilor noștri L. A. N.-C.
lucrează.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil : Dr. LAZAR ISAICU

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”

Președinția L. A. N. C.

CHEMARE

◀ Frați Creștini,

Zece ani de muncă, de îndurări, de străduinți, au trecut dela marele războiu, în care, cu jertfe nespuse de vieți și de bunuri, ați făruit unirea neamului, într-o singură Românie.

În timpul acesta, celelalte popoare și-au îndreptat starea lor și au propășit. Poporul românesc, numai el, stă pe loc și în unele privinți, a dat îndărăt.

Suferințele copleșesc toate clasele. Nu este Român, care să fie mulțămît, în orice ramură ar fi, pe toată întinderea țării.

Această stare de suferință obștească, își are izvorul în următoarele cauze imediate:

Dările prea mari: secătuesc vloga oamenilor și împiedecă strângerea economiilor, ca să se poată aduna — în mâinile Românilor — capitalul, necesar muncii producătoare și bunei stări generale.

Risipa și fraudele: împrăștie o mare parte a dărilor, adunate dela contribuabili, cari și-au rupt pânea dela gură, ca să le plătească și pe cari Statul le cheltuește, fără nici un folos pentru dânșii: cu funcționari prea numeroși, inutili; cu diurne și misii; cu automobile de lux; cu banchete oficiale; cu lucrări rău făcute. Lăsând, în acelaș timp, ca averea țării să fie prădată, de către chiar acei, cari sunt puși să o apere.

Jidanii paraziți: cari nu produc nimic, ci trăiesc numai, ca trântorii, din exploatarea muncii producătoare, în deosebi, a sătenilor, scăzând prețurile produselor, pe cari le cumpără, dela dânșii și scumpind mărfurile, pe cari le vând. Astfel, nu prin muncă, ci prin înșelăciuni și prin speculă necinstită, Jidanii au pus mâna pe toate avuțiile, pe exploatare, pe păduri, pe pământuri, pe bănci, pe comerț, pe industrii, pe meserii, pe profesiunile libere — cu excluderea Românilor din toate aceste ramuri de activitate — și năvălind acum la funcțiile publice.

Nici un Român nu este primit în prăvăliile, în băncile, în industriile, în meseriile cuprinse de Jidani, decât doar numai pentru muncile cele mai grele, rău plătite și istovitoare. Pecând Jidanii stau și se uită, primind lefuri mari.

Starea de suferință, a nației românești, se datorește, așa dar, acestor trei cauze mari, de istovire a puterilor ei: cari au ca urmare sărăcia Românilor și nemulțămirea obștească.

Dar aceste trei cauze de istovire națională, ele înșile: *de unde provin?*

Ele provin, desigur, dela acei, cari au avut putința să le înlăture, din timp — și nu le-au înlăturat.

Frați Creștini,

De șasezeci de ani — dela 1866 și până astăzi — *partidele*, guvernează, țara, cu puteri absolute.

„Partidele”, așadar, au răspunderea imediată a stării de suferință în care se află nația românească.

Dările prea mari: se datoresc „partidelor”, care le-au pus, crescând din an în an, pentru că nu le-au ajuns niciodată, să-și poată mulțămi partizanii.

Risipa și fraudele: se datoresc „partidelor”, din rândurile cărora ies risipitorii și fraudatorii — deputați, senatori, vice președinți ai corpurilor legiuitoare, primari, prefecti, ingineri, avocați ai Statului, și chiar magistrați — cum s'a văzut mai bine, acum în urmă, cu fraudele petrolifere.

Jidanii paraziți: îi datorim tot „partidelor” — pentru că numai, cu sprijinul plătit al partizanilor lor — stăpâni pe toate guvernele — au putut ei să cuprindă țara, precum au cuprins-o, cu înlăturarea Românilor.

Astăzi, se vede ce este:

Clasa rurală, a țărănimii — singură, cu adevărat, producătoare — este strâmtorată de toate nevoile, scăzând, din cauza aceasta, însăși producția ei.

Clasa de mijloc, a comercianților și meseriașilor români, se împuținează pe fiecare zi, — din cauza concurenței jidănești necinstite.

Clasa conducătoare, românească, nu are puțința să se dezvolte, din cauza lipsei mijloacelor de existență, a clasei rurale și a clasei de mijloc, sărăcite de Jidani.

Orașele României, sunt orase jidănești, deocamdată cu administrație mixtă: de Jidani, administrând efectiv și Români figuranți.

În fața acestei stări de lucruri, văzută de toți, rușinoasă, două întrebări ni se pun:

Unde mergem? Dela cine putem aștepta mântuirea?

Unde mergem? Dacă nu vom lua grabnice măsuri de apărare a nației românești, pe pământul ei:

Clasa rurală, a țărănimii va sărăci tot mai mult și va trebui să emigreze în alte țări. *Clasa de mijloc*, românească, va scădea mereu. *Clasa conducătoare*, se va înstrăina progresiv.

Orașele României, se vor desnaționaliza complet, ajungând a fi, și ca administrație, orașe curat jidănești, așadar și fără Români figuranți.

România va fi a Jidanilor.

Dela cine putem aștepta mântuirea? Dacă starea de suferințe de astăzi, care primejduiește însăși

existența nației românești, se datorește „partidelor“:

Nu dela „partide“, putem aștepta mântuirea.

„Partidele“, sunt partizanii, cari le alcătuiesc și cari caută numai: să se îmbogățească repede, cât sunt „la putere.“

Deaceea comit toate abuzurile și jafurile: în tovărășia Jidanilor, de cari sunt nedespărțiți.

Dacă ar fi să intervină unii conducători, cinstiți, ai vreunui „partid“, împotriva partizanilor necinstiți: „partidul“ s'ar desființa, întrucât nu există decât numai prin partizani, cari doar de-aceea se înscriu în „partide“, să-și facă interesele lor personale.

De interesele țării, nu se ocupă nimeni.

Cauza o cunoaștem:

„Nația reală“, dela care Constituția, zice, că „emană toate puterile“ — nefiind pe deplin formată — i s'au substituit „partidele“, cari o cărmuesc abuziv, ca „nație constituțională“, în lipsa oricărui control.

Aici se vede, că răspunderea stării nenorocite, de astăzi, o poartă nația însăși — *nevinovată* — care nu a putut să reziste „partidelor“.

Toată vina, o au cărturarii: preoți, învățători, dela sate, institutori, profesori, secundari și universitari cari în totdeauna, au renunțat la controlul activității partidelor, trecând din partid în partid în alegeri, ca să-și facă trebile lor, cu toate guvernele, de cari se lasă a fi corupți.

Fiecare preot, voește să fie stavrofor, protopop, sau revizor. Fiecare institutor, voește să fie inspector. Fiecare profesor universitar, voește să fie orice, dar mai ales: să i se dea „misiu“, diurne și cheltueli de „laboratorii“.

Pentru un loc, două trei — de revizori, inspectori, directori — se bat patruzeci și votează toți: „cu guvernul“! Oricare guvern, oricum ar fi. Pentru câteva mii de lei, își vând sufletul, cărturarii cei mai de seamă ai țării: în frunte cu „savanții“ Universităților românești!

Colegiile universitare, cu „laboratoriile“ — în totdeauna guvernamentale, pe rând, ale tuturor guvernelor — sunt dovada acestei ne mai închipuite rușini.

Așa se face, că „partidele“ — având pururea sprijinul plătit, din banii țării, al celor de sus, „cărturari“ — nesocotesc, fără teamă, pe cei de jos și toate interesele cele mai sfinte ale nației românești: *lipsindu-le opunerea conștiinței naționale active, în primul rând, a „învățașilor“, pe care îi cumpără.*

În modul acesta, partidele asociate cu Jidanii, stăpânesc România — prin corupție și teroare — istovind puterile ei.

În contra acestor „partide“ — fără idei, cari să le deosebească, fără doctrine și fără programe, cari să le disciplineze, determinând acțiunea lor, în concordanță cu interesele nației — se ridică: „*Liga Apărării Naționale Creștine*“.

Frați Creștini,

Liga nu este partid; nu voește să fie partid; nu va fi nici-odată partid.

Liga nu are „interese de partid“. Liga nu are „partizani“.

Liga stă în afară și mai presus de „partide“.

Organizația L. A. N. C., nu se reduce la membri înscriși în registre, ci are la bază marea mișcare națională a timpului nostru, în rândurile căreia intră în cadrele sale active, toți acei cari voesc să lupte disciplinați și uniți, pentru realizarea ideei, a doctrinei și a programului său: cu excluderea dela sine, imediată, a celor cari ar voi să se folosească de dânsa pentru interesele lor personale, — transformând-o în „partid“, — sau s'ar amesteca, în orice fel, cu Jidanii.

În trei cuvinte, se rezumă legătura dintre membri organizației L. A. N. C.

Idee, doctrină, program.

Munca cinstită, efectivă, disciplinată, pentru apărarea națională creștină — dovedită prin fapte, de orice moment — este măsura comună a tuturor. Cine nu muncește, nu face parte din L. A. N. C.

Astfel, în deosebire de partide — fără idei, fără doctrină, fără programe — L. A. N. C. își are în ideea, în doctrina, în programul său: *garanția existenței sale ca Ligă și controlul permanent, automatic, al sincerității membrilor săi.*

Înfățișând aceste garanții, L. A. N. C. îndeplinește o înaltă misiune istorică:

L. A. N. C. singură este azi în măsura să înlăture cauzele de istovire a nației românești: formând conștiința sa națională, ca putere activă — de apărare de sine — și stăruind să-și înfăptuiască programul.

Programul L. A. N. C., urmărește următoarele scopuri:

I. Întărirea clasei rurale: prin ușurarea dărilor; prin înlăturarea creditului, ca să se asigure prețul deplin al muncii sătenilor, la vânzarea produselor; prin înlăturarea scumpetei mărfurilor ce li se vând; prin organizarea producției; prin învățătura temeinică; prin sprijinul neadormit al unei administrații cinstite, cu înlăturarea abuzurilor.

II. Refacerea clasei de mijloc: prin admiterea numai a Românilor, la licitațiile pentru lucrările și furniturile publice; prin înființarea de credite pentru comerț și meseriași români; prin dezvoltarea sindicatelor românești; prin rezervarea școlilor de meserii și de comerț, pentru Români.

III. Formarea clasei conducătoare: prin educația ei, impunând în toate școlile, ca o datorie a profesorilor, dezvoltarea conștiinței naționale românești și creștine; prin ocrotirea talentelor; prin rezervarea strictă a funcțiilor publice pentru Români; prin scăderea taxelor școlare și eftinirea cărților, pentru ca această clasă să se poată reînoui cu elemente românești, astăzi îndepartate, din cauza că nu își mai pot întreține copiii prin școli, pe cari le ocupă Jidanii.

IV. Înălțarea Bisericii: prin cultura și însuflețirea pastorală creștină a preoților; prin îmbunătățirea soartei slujitorilor altarului, scutindu-i de grija existenței; prin așezarea învățământului religios, pe baza Noului Testament, putând singur să formeze o conștiință religioasă temeinică, în lipsa căreia Biserica creștină, legată de erorile și ororile Vechiului Testament, a Jidanilor, se compromite cu dânselle imediat, chiar în mintea școlărilor, cari apoi, ca oameni, nu vor mai avea nici o religie, și se vor îndepărta de Biserica lor, pe căi rătăcite.

V. Organizarea armatei: prin naționalizarea absolută a cadrelor ei, încredințând paza țării numai Românilor, ca să nu mai fim trădați de Jidani, cum am fost; prin înzestrarea oștirii cu toate mijloacele, ca să-și poată îndeplini înalta ei chemare de apărare a nației și de dezvoltare a virtuților ostășești în sânul societății, ca școală de educație națională; prin împroprietărirea regimentelor, cu pământ de cultură, cari să servească întreținerii lor și învățământului agricol, ca ferme model.

VI. Naționalizarea orașelor: prin împroprietărirea Românilor, în centrele lor, cu exproprierea urbană a Jidanilor, cari le-au cuprins, datorită numai surprinderii, înșelăciunii și fraudei; prin colonizarea periferiilor, împroprietărind pe Români în suburbii, cărora să li se dea toată ocrotirea, din partea autorităților;

prin rezervarea administrației orașelor, numai Românilor. Căci este numai o rătăcire contrară bunului simț și o rușine: ca orașele — în cari se concentrează interesele superioare, de cultură și conducere politică a nației românești — să fie administrate de Jidani.

VII. **Eliminarea Jidanilor:** prin măsuri legate, riguros aplicate făcându-i să plece ei singuri din România.

Toate aceste măsuri — având de scop *eliminarea Jidanilor paraziți* — expuse pe larg în programul L. A. N. C., sunt măsuri întru totul posibile: chiar în cadrul Constituției, dela 28 Martie 1923, care ni s'a impus de străini, prin tratate în ființă.

Suntem în dreptul nostru și liberi:

Să naționalizăm armata, cum au făcut Turcii; să proporționalizăm beneficiile școlilor, a comerțului, a industriei, a întreprinderilor, a profesiunilor libere, cu numărul diferitelor categorii, cari formează populația totală a țării, cum prevăd însăși tratatele, și cum s'a și făcut în Ungaria; să rezervăm funcțiile publice pentru Români, pentru ca marea majoritate să nu fie cârmuită de minoritate; să expropriem pe Jidani, pentru cauza de utilitate națională, cum am expropriat pe Români; să apărăm satele de parazitism; să ocrotim sănătatea publică, prin monopolul farmaciilor; să garantăm statul de pagube, luând măsuri împotriva licitațiilor frauduloase; să desființăm legea numelui; să împărțim scontul Băncii Naționale, cum înțelegem, fără ca cineva să poată protesta, că am sprijinit cooperativele românești, în interesul producției, și pentru înlăturarea speculei parazitare a banilor.

„Partidele“, nu aplică aceste măsuri legale, ne-

cesare: nu pentru că nu ar fi posibile — „*din cauza străinătății*“ — ci pentru că partizanii lor sunt **tovarăși cu Jidanii**.

Frați Creștini,

Nația românească nu se poate desvolta — pe pământul ei — decât prin eliminarea Jidanilor.

Am spus-o, și repetăm pentru acei ce tot încă nu înțeleg:

Pământurile, pădurile, exploatările, comerțul, industriile, profesiunile libere, funcțiile publice — nu pot fi decât: sau ale Jidanilor, sau ale Românilor. Orașele nu pot fi, decât: sau orașe jidănești, sau orașe românești. Cultura — presa, literatura, arta, politica — nu poate fi, decât: sau jidănească, sau românească, după cum sunt și acei, cari o reprezintă, Jidani, sau Români? Toate acestea, se vede că sunt acum progresiv *jidănești*: cu excluderea Românilor.

Față de complicitatea „partidelor“ — care ajută această excludere a Românilor, de către Jidani:

Viitorul nației românești, stă numai în izbânda „Ligii Apărării Naționale Creștine“.

Sau luptăm împreună cu dânsa — **uniți**: sau perim! Strângeți-vă așadar, cu toții, frățește, în jurul steagurilor cu „Svastica“, ale L. A. N. C., în lupta cea sfântă și mare pentru înfăptuirea mândrei sale devize:

**Hristos, Regele, Națiunea,
România, Românilor.**

Președintele Suprem al L. A. N. C.

A. C. CUZA.

Iași, de „Înălțarea Sf. Cruci“ 14 Sept. 1928.

Suprimarea adversarului practică de Jidani.

Moartea lordului Kitchener.

În articolul intitulat „Morala Talmudului“¹⁾, scris de Iconomul *Constantin Nazarie*, fost profesor la Facultatea de teologie din București, autorul desvăluie printru alte precepte, conținând ură neîmpăcată contra goimilor (creștinilor) și următoarea regulă de conduită „*tob toif șebegoim harog*“, ceea ce înseamnă pe românește: *pe cel mai bun dintre creștini, ucide-l*.

Accentuând încă o dată vinovata ușurință cu care au trecut atâtea generații de legiuitori creștini peste acest precept, care propovăduiește crima din adâncul Talmudului, mai amintim altă carte tot de proveniență jidovească, ce respiră aceeași ură și îndemn la crimă ca și Talmudul față de creștini și anume: „*Protocoalele Înțelepților Sionului*“, unde după ce se dau tot felul de sfaturi, cum se distruge mai repede puterea de viață a goimilor, se recomandă în fine că „*trebuie luate toate măsurile posibile*

spre a exila de pe pământ pe creștinii inteligenți“. (Vezi cap. VI.)

În ceea ce urmează cititorul va avea ocazia să constate cum se aplică preceptul din „*Protocoale*“, formulat la 1897 cu ocazia primului congres sionist ținut la Basel, dar având aceleași rădăcini străvechi în suflul jidovesc ca și Talmudul unde a fost exprimat pentru prima oară.

Traducem din cuvânt în cuvânt din revista germană „*Hammer*“ No. 509 din 1 Sept. 1923 următorul articol intitulat:

Moartea lui Kitchener și mâna ocultă.

„Sfârșitul lui Kitchener este ascuns într'un mister, care dacă nici până azi nu a putut fi clarificat, prezintă un interes cu atât mai mare cu cât acei care țese și împletesc aceste fire întunecate își continuă și azi opera lor neturburată.

Atât este sigur: vaporul „*Hampshire*“ cu care s'a scufundat Kitchener a fost victima unui atentat criminal; — în profitul cui, se poate deduce din următoarele informațiuni ciudate dar demne de a fi crezute.

Încă prin Iulie 1916 sora lui Kit-

chener convoacă o adunare publică în Queens Hall din Londra cu tema semnificativă: „*Moartea Lordului Kitchener și mâna ocultă*“. În această adunare o anumită categorie a populației încă de pe atunci fu învinuită ca autor al crimei.

La 3 August Lordul Alfred Douglas descria întâmplările înaintea unei adunări ținute în Memorial Hall din Londra, după cum urmează:

„În April și Mai vaporul „*Hampshire*“ a fost supus unei reparații fundamentale în șantierul Harland și Wolff din Belfast. În mijlocul lui Mai a fost armat și pus în serviciul unei misiuni speciale. Șeful serviciului secret din Irlanda a condus personal ceata de oameni care aveau să transporte mai multe lăzi pe bord, conținând documente secrete de o importanță atât de mare, încât se spunea, că ar fi mai bine ca vaporul să fie aruncat în aer decât ca ele să cadă în mâinile inamicului. Fratele acestui șef al serviciului secret, era și el într'o înaltă funcție de stat în Dublin Castle. Astăzi e guvernorul coloniei engleze Queensland în Australia.

Pentru o mai amănunțită descriere

¹⁾ Luat din ziarul „Cuvântul studențesc“ și publicat ca anexă la traducerea românească a „*Protocoalelor Înțelepților Sionului*“ de I. Moța, ediția I, Orăștie, pag. 25—57, pe care-l vom publica din nou în unul din numerele viitoare.

a familiei trebuiesc menționate și următoarele fapte: Agentul politic secret englez din Praga, cu numele Norman, a murit acolo subit în împrejurări misterioase fapt pe care ambasadorul l-a raportat imediat la Londra cu rugămintea ca rudeniile defunctului să fie avizate. La înmormântare apărură și părinții decedatului, care nu se numea Norman, ci Nathan, ca și unchii săi dintre cari unul era șeful serviciului secret de informații în Irlanda, iar celălalt secretar de stat al finanței irlandeze. S'ar zice că familia Nathan a monopolizat funcțiunile din serviciul secret al Angliei.

După armare „Hampshire“ a plecat din Belfast spre Invergordon în vestul Scoției, unde începe canalul caledonic. A ancorat acolo câteva zile, în timpul cărora au dezertat de pe vapor 14 fochiști. Se zice că aceștia au fugit de pe vapor fiindcă au observat pe bord lucruri necurate, care i-au făcut să creadă, că acest vas este un vapor fatal. Se spune, că acești 14 fochiști ar fi fost împușcați mai târziu pentru dezertare, în Tower la Londra. Fapt este, că dintre acești 14 oameni nici unul n'a mai fost văzut și de nici unul nu s'a mai auzit nimic. Ei au dispărut de pe fața pământului fără nici o urmă.

Dela Invergordon „Hampshire“ a pornit spre Scapa Flow, unde aștepta pe Kitchener. Acesta înconjurat de un stat major compus din cei mai de seamă specialiști și cu planuri lucrate gata pentru reorganizarea armatei rusești, a făcut în 6 Iulie 1916 pe uscat drumul la Thurse, de unde prin Pontland Firth a fost transbordat cu un distrugător la Scapa Flow. Acolo s'a imbarcat pe „Hampshire“, care în restimp ridicase ancora. Bătea un vânt de vest foarte puternic, aproape o furtună ce devenise atât de violentă, încât amândouă distrugătoarele, cari aveau să însoțească pe „Hampshire“ au fost rechemate. Astfel vaporul „Hampshire“ a plecat singur din Scapa Flow prin Hoy Sund în Oceanul Atlantic. Sute de oameni îl priveau plecând și conversația locuitorilor se învârtea numai în jurul „marei flote“ ce se găsea lângă Scapa Flow. În ziua de 6 Iunie 1916 exact la orele 8½ seara, spectatorii fură speriați de o flacăra albă urmată de o buibitură surdă ce venea dinspre „Hampshire“, urmată imediat de o a doua explozie și mai puternică. Oamenii de pe uscat — firește — fugiră din casele lor spre țarm pentru a salva naufragiații și resturile vaporului.

Ceasuri întregi rămășițele lui

„Hampshire“ pluteau pe valuri. Din Birsay s'a telefonat imediat la Stromness, proxima stațiune, după un vapor de salvare, cerându-se ajutor grabnic. De-abia 5 ore după strigătul de ajutor un vas de salvare a fost permis să plece în larg și după un drum de 3 mile a fost rechemat și acesta. Curentul puternic de valuri ce năvălea spre sud, mâna pe supraviețuitori dealungul țărmlui până către Sandwick. În total ajunseră pe uscat vr'o 70 de oameni în viață salvați de locuitori. Toți erau însă atât de istoviți, încât abia 11 din ei au rămas de fapt în viață. Dela sine se înțelege, că pescarii și țărani i-au primit cu brațele deschise, dându-le tot ajutorul. Toți în unanimitate spuneau, că pe bordul vaporului „Hampshire“ se află Kitchener împreună cu statul său major, plecând să reorganizeze radical armata rusească. Indată după reculegerea naufragiaților, cam la vr'o 4—5 zile după nenorocire, au fost chemați cu toții telegrafic la Londra la Amiralitate, pentru a da informații despre cele petrecute.

Însă ca și despre cei 14 dezertori din Invergordon, nici despre acești 11 oameni scăpați de pe „Hampshire“ nu s'a mai auzit de atunci nimic. Este cât se poate de firesc ca naufragiații odată scăpați de moarte să-și fi deschis inima acelora, cari i-au scăpat, povestindu-le fără înconjur despre cei 14 dezertori, cari de bună seamă au știut sau au bănuțit ceva despre misterioasele lăzi de pe vapor și a căror presimțiri s'au realizat într'un mod atât de grozav; vorbindu-le și despre prezența pe bord a lui Kitchener cu statul său major; apoi despre scopul călătoriei sale și în sfârșit despre cele două explozii. Naufragiații și salvatorii își dădură reciproc misiunea de a-și scrie și de a se vizita mai târziu. Însă cu toată prietenia aceasta strânsă cu care i-a unit nenorocirea, nu s'a mai auzit niciodată vr'un cuvânt despre ei. Au dispărut și aceștia fără nici o urmă de pe fața pământului.

Odată cu plecarea acestor 11 oameni la Londra, în micul sat Birsay se iviră o mulțime de agenți secreți cari mergând din casă în casă intimidau oamenii cu grele amenințări, interzicându-le de a lăsa să ajungă în Anglia orice fel de informațiuni asupra exploziei de pe „Hampshire“. Serviciul de control postal introdus odată cu prezența flotei lângă Scapa Flow, a fost mult întărit după scufundarea vaporului „Hampshire“. Orice scrisoare, în care se amintea numai numele „Hampshire“, a fost

formal reținută și chiar circulația de persoane din Orkney, spre insula britanică a fost total întreruptă pentru un timp îndelungat.

„Hampshire“ zace în mare la o adâncime de aproximativ 40 de metri, cam la 3 mile spre vest de Birsay-Bay și ceva mai la sud de Brough of Birsay. Deși o asemenea adâncime a apei este atât de mare încât ar putea fi atinsă numai de scafandri foarte experți și echipați cu aparate speciale, este totuși curios, că până astăzi nu s'a făcut încă vr'o explorare temeinică a vaporului. Pentru liniștirea poporului englez s'ar fi putut cerceta dacă „Hampshire“ a fost aruncat în aer de o mină sau torpilă venită din afară, sau printr'o bombă cu fitil așezată în interior. Fiindcă faptul, că două din misterioasele lăzi cu documente pe cari în Belfast însuși Mr. Nathan a dispus să fie aduse pe bord, conțineau bombe și mașini infernale, este azi o acuzație rostită în mod public.

Scufundarea lui „Hampshire“ după dovezile a câtorva sute de martori oculari, a avut loc în 6 Iunie 1916, seara la orele 8½. În aceeași zi, cam pe la orele 3 după masă, așadar cu 5 ore înaintea catastrofei, apărui în Dublin un ziar irlandez naționalist (adecă bolșevic) anunțând pe frontispiciu cu litere groase: „Kitchener goes the hell!“ (Kitchener se duce în iad!) Un număr din acest ziar se află în posesia ducelui de Northumberland.

Plecarea lui Kitchener spre Rusia a fost — bine'nțeleș — discutată în comun acord cu șeful statului major rusesc. Pentru primirea lui Kitchener țarul a chemat la sine pe cel mai de încredere adjutant al său, pe generalul Dessino, care comanda pe atunci un corp de armată în Polonia. Dessino, care nu știa pentru ce trebuia să se prezinte înaintea țarului, a auzit într'o gară unde aștepta acceleratul de Petersburg, un grup de Jidani discutând asupra sosirii lui Kitchener în Rusia, simțindu-se contrariat că Jidanii considerau chestiunea drept o nenorocire. Ajuns în fața țarului, acesta îi comunică în mare taină, că Kitchener va sosi cu vaporul „Hampshire“, și-l însărcină pe Dessino să-l conducă împreună cu statul său major la Tzarskoe-Selo, fără ca misiunea engleză să ajungă în contact cu vreo altă persoană. Iswolsky, ministrul de externe de pe atunci, urma să-i mai dea instrucțiuni complementare. Dessino răspunse țarului că lucrul acesta nu este nici un secret, de vreme ce el cu o zi mai înainte auzise într'o gară un grup

de Jidani discutând asupra sosirii apropiate a lui Kitchener. Țarul nu vroia nici decum să-l creadă și-l concedie pe Dessino aproape supărat. Iswolsky, cu care Dessino se întreținea asupra amănuntelor primirii și a găzduirii, nu vroia să dea crezare povestii lui Dessino.

Acestea sunt comunicările pe care Lordul Alfred Douglas le-a putut expune în adunarea amintită mai sus. Această întrunire a avut loc sub președinția generalului Hainas, care a fost sprijinit în funcțiunea sa de cunoscutul explorator și călător Harri de Windt, de colonelul Nichols, de generalul Prescor Decie, și de mai mulți membri ai înaltei aristocrații engleze.

Faptul, că până acum guvernul englez n'a dat nici un comunicat oficial despre moartea lui Kitchener, faptul, că cei 14 dezertori și cei 11 supraviețuitori de pe „Hampshire“ au dispărut fără urme; faptul, că un ziar bolșevic din Irlanda a adus vestea despre scufundarea cu 5 ceasuri înainte de catastrofă — și că bolșevicii din Rusia cu 10 zile înainte de moartea lui Kitchener vorbeau pe față despre nenorocirea ce s'ar întâmpla, dacă acesta ar veni în Rusia; și în sfârșit faptul, că cel mai înalt funcționar al serviciului secret, care în Belfast a adus misterioasele lăzi pe bord, se numea tocmai Nathan; — din toate aceste amănunte adunarea a tras concluzii largi, despre care cei de față n'au putut să se mai îndoiască cu o implacabilă consecvență dela cauză la efect; adevărații vinovați au fost demascați“.

Acesta e cuprinsul comunicatului englez.

Din aceste informațiuni ciudate nu este grea formarea unei concluziuni. Jidovimea bolșevică a făcut încă din 1916 toate preparativele pentru distrugerea imperiului țarist și nimicirea poporului rus. O reorganizare militară a Rusiei i-ar fi încomodat peste măsură. Deaceea a trebuit să se împiedice sosirea lui Kitchener cu statul său major. Dar bolșevismul jidovesc nu înzadar posedă complici ai săi până și în oficiile de stat și în diferite guverne ale țărilor străine. Deaceea șeful jidan al serviciului de siguranță a putut să pună neîmpedecat de nimeni, în Belfast mașinele infernale pe vaporul lui Kitchener, — și toți bolșevicii din guvernul englez au colaborat pentru a împedeca până astăzi descoperirea atentatului.

„Mâna Ocultă“ lucrează mai departe nu numai în Anglia, ci în toate părțile lumii. Ea îngrămădește crime peste crime atât de grozave, încât naivitatea minții omeneste nu le poate cuprinde. Dar măsura se va umplea odată!

Dacă însă o crimă atât de grozavă a putut să rămâe până acum nepedepsită, — și dacă întreg aparatul oficial al Angliei și-a dat concursul pentru a mușamaliza asemenea lucruri monstruoase, — atunci oare cine guvernează astăzi în Anglia?“

Knud Flemming.

Deși am publicat acest document senzațional în „Calendarul românesc“ din Ianuarie 1925, totuși am socotit necesar a-l fi reprodus, după un interval de aproape 4 ani, pentru că repetarea adevărului în lupta noastră, servește mișcării L. A. N. C., luminând pe cei nedumeriți.

I. C. Cătuneanu.

Complotul bolșevic.

De vre-o câteva săptămâni se judecă la Cluj de Consiliul de Războiu un grup destul de considerabil de comuniști din Ardeal. După nume toți sunt străini și mai ales Jidani. (Mai jos vom face apelul nominal și cazierul fiecăruia). La 1 Aprilie 1927, am denunțat tot dela această tribună un nucleu comunist venit dela Budapesta, după deruta lui Bela Kun, dar autoritățile de atunci n'au dat nici o ascultare denunțului nostru. Organizațiile comuniste văzându-se necontrolate, iar corifeii lor având intrare la autoritățile noastre ca la ei acasă, își urmau programul aproape pe față.

Procesul acesta ne desvăluie origina circumcisă a comunismului și

legăturile lui oculte cu organizații diametral opuse ca ideologie, dar cari servesc același ideal jidovesc și anume cu francmasoneria, capitalismul iudaic și în fine legăturile lui naturale cu sufletul oricărui perciunat.

A trebuit ca ocazia congresului studentesc dela Oradea-mare să desvăluie obrăznicia acelor, cari subminează temelia statului nostru; a trebuit să provoace studențimea la reacțiuni, cari ne-au costat milioane, dar au deschis ochii autorităților noastre de stat incomplete și slab plăfite, că pericolul e destul de mare și foarte bine organizat.

În denunțul nostru apărut în coloanele acestei reviste la 1 Aprilie

1927 ne-am ocupat mai ales de geneza comunismului unguresc și legăturile lui cu comunismul de pe întreg globul pământesc.

Comunismul unguresc era pregătit conform „Protocoalelor Sionului“ grație toleranței ungurești față de rasa circumtaiată, mai înainte de razele războiului. Francmasoneria gențilă i-a stat la dispoziție și cu bani și cu Jidani. Țarul a căzut pe *Jacobovics zis astăzi Jászi Oszkár* — fost profesor de sociologie — să conducă organizarea din timp a comunismului unguresc cu ramificații până unde poate. Numitul a utilizat toate mijloacele, ca terenul să fie bine pregătit când va suna ora. A început o acțiune distructivă prin presă, literatură și cluburi. Cluburi escalate dela high-life-ul aristocrației ungurești, până la micile soviete de proletari unde năcăjiții își împărțeau pâinea copiilor lor iubiți dar fără vlagă, cu cârciumarii jidani. Deasupra acestora domina „*Societatea de studii sociologice*“ (*Társadalomtudományi társaság*) cu fațada compusă din aristocrația latifundiară și intelectuală ungurească în parte trecută prin ritualul francmason, dar condusă de un nucleu iudaic, secondat de puroiul de gazetari circumciși, cari confinau atmosfera capitalei ungurești. Cu ajutorul banilor muncii de naivi și amestecați cu fondurile francmasoneriei, Jászi a redactat revista politică „*Secolul XX*“ (*Huszadik század*) unde pe lângă alte studii și-a publicat și critica severă adresată organizației de stat române; poate cea mai bună de când datează istoria, și pe care cel mai luminat cap politic din epoca modernă, Mussolini, vrea să o introducă în Italia. A scos revista literară decadentă „*Nyugat*“ (*Occidentul*) care a rupt legătura cu tradiția clasică a literaturii ungurești scrisă de elemente eterogene maghiarizate, care literatură clasică a creiat epoci istorice în viața poporului unguresc. Ziarul „*Világ*“ (*Lumea*) își avea și el programul bine definit, prin care se încerca să se producă un haos în sufletul unguresc și cu glas de sirenă *Aradi Viktor și alții* se ademenească pe Români și celelalte minorități din Ungaria pentru beatitudinea edenului Comunei viitoare.

Acțiunea aceasta bine condusă pe spatele și banii altora a reușit de minune.

Bela Kun a instalat dictatura comunistă la Budapesta, a tăiat și a spânzurat, cât a putut. Oculta preșidată de *Jacobovics* conducea din umbră, își întindea tentaculele ei miraculoase în toate direcțiile sigură

fiind că la finea anului 1919 avalanșa haosului și a mirosului acru de sânge nevinovat va ajunge la granițele Galiei, cari graniți au mai fost încercate de o hoardă comunistă condusă de Atila. Dar oculta s'a înșelat. A întâlnit un obstacol, care nu putea fi înfrânt decât cu o luptă piept la piept. Era România, care la Mărăști, Oituz și Mărășești și-a adus aminte de Rovine, Podul înalt și Călugăreni. Era poporul român care în concepția lui clasică, nu-și poate imagina niciodată promiscuitatea comunistă. Bela Kun sub presiunea ațelorași Români a plecat cu câteva proeseite și cu un vagon de țigări groase în haosul moscovit. Jászai a plecat la Viena de unde a condus mai de parte organizația ocultă comunistă. Din cadrele pericunat și ritual ciontate, clasați după aptitudini ne-a trimes nouă un stat major; apoi Iugoslavilor, Cehoslovacilor și celorlalte popoare sud-est europene, încercate de război și de grija consolidării lor de state tinere.

Statul major sosit la noi, a întemeiat aici o „Societate de studii sociale“ cu fațada compusă din naivi avizi de publicitate și reclamă, i-a înhămat pe acești naivi să stea de paravan, în dosul căruia să pregăteau lovituri dureroase organizației noastre de stat național. Aceasta societate condusă ocult de un anume Diénes, furul bibliotecilor din Budapesta, avea legături cu șefii organizațiilor muncitorești dela noi. Se cunosc legăturile lui Diénes cu Aradi Viktor, loc de întâlnire era la Biblioteca Universității. Monitorul acestei societăți este revista „Korunk“ redactată de Diénes.

Revista amintită, finanțată credem tot de francmasoni ca și publicațiile lui Jászai face și acum un comunism deghizat. Deghizat, nedeghizat la noi prinde numai la elementele eterogene, și în special la minoritarii, cari se închină la salteaua rituală; Românul mândru de granițele trase până acum, chiar extrem de neîndestulit cu epoca, dus la Alba-Iulia la marea adunare dela 6 Mai a așteptat verbul unei consolidări meritate după atâtea jertfe, care nu știm dacă l-a primit.

La vecinii noștri Bulgari, am observat iritații periculoase comuniste, cari se explică prin atavismul lor asiatic, barbar și comunist. Popoarele primitive și-au început viața prin practica comunistă. Mai întâiu Roma a legiferat proprietatea și libertatea individuală, noi suntem sclavii acestui atavism roman și credem, că nu am ajuns la apogeul din care să ne aruncăm în brațele începutului haotic și inconștient.

Bilanțul acestor emisari după aproape zece ani de activitate este puțin productiv, cel puțin la noi. Martor ne este procesul ce se petrece acum la Cluj, unde inculpații sunt în majoritate zdrobitoare Jidani, puțini minoritari cu identitatea profesiei slab determinată, unul sau doi Români, cari au vrut să ajungă în publicitate fără a avea meritul să fie comentați. Pe banca apărării sunt mai mulți Jidani, apoi descendenți de trădători de țară, grăbit vine și Dem. Dobrescu, făcălie speriată din „Noaptea furtunoasă“ a lui Caragiale, probabil un bulgărel doritor de reclamă și gustări. Apoi vine dl Aurel Lazăr făptuitor de cărămizi la temelii României-Mari, dar profitor de spirturi și alte materii inflamabile, cari ar putea incendia de o sută de ori mai mult, decât a clădit el.

Este adevărat, că aceștia nestinșgheții în propaganda lor, au ajuns așa departe încât li se pare foarte natural să-și ducă mai departe planul. O solidaritate revoltătoare pe planul ideilor comuniste între acuzați și banca apărării, încât procesul pare mai mult o tribună electorală, decât un proces penal, care trebuie să dea loc la sancțiuni.

Să trecem la apelul nominal și la cazierul pe care fiecare și l-a recunoscut în fața instanțelor. Aradi Viktor căpetenia, este un intelectual. După propriile declarații comunist și anarchist, cu ocazia revoluției lui Bela Kun a stat în rezervă, desigur după indicațiile oculte. De Bela Kun, un negroid analfabet mândros și nesătul de plăceri lumești se putea dispensa oculta la un moment dat, era cel dintâiu care trebuia lansat, dictatura inteligentă trebuia să între în alte mâni, după-ce bruta s'a umflat de plăceri ca șarpele boa. Aradi Viktor observator al oculte, după cum declară el, — era grădinar și comisarii poporului după vorba lui îl căutau în secret, — trebuia cruțat de suspiciuni, ca grație culturii și cunoștințelor de oameni să poată lucra mai departe.

Venit la Cluj, a fost bine documentat asupra planului ce trebuie să urmeze. A închiriat o vilă în str. Kert nr. 13 într'un cartier foarte rar frecventat și atunci numai de perechi amoroase, cari n'aud și nu văd. Doamna Aradi, Aurora Lăpușteanu, funcționară la Biblioteca Universității, un loc liniștit, unde soțul plănuitor putea să facă ce-i place, să se întâlnească cu tot clubul de cetitori roșii moșteniți de noi, din revoluția ungherească. Puteau să-și comande reviste și cărți nepermise dela Willi Münzenberg pe adresa văduvei Meder,

pe cari servitorul le oprea și le da lui Aradi. Acel servitor complice și acum e acolo, și ce bun și românesc serviciu ar face un voluntar care conform legii ar trebui să fie numit. Aradi Viktor geolog, venit la Cluj s'a grăbit să scoată *Secolul XXI*, credem finanțat ca și secolul precedent de francmasoni, sau alți bani jidovești, care secol, deși la noi suntem în plină reformă agrară nu se ocupă de identitatea nici unui firicel de pământ, ne cum să pătrundă în straturile dăătoare de noi cunoștințe. „*De ce n'ai rămas grădinar, huma pe care trebuie să o cunoști în intimitatea ei și-ar fi echilibrat sufletul iudaic sau iudaizat (el declară că e catolic) nu te mai ocupai de insignifiante secole, verdeața și-ar fi adus aminte de un Dumnezeu creștinesc prea bun și prea drept și nu te angajai în complotul Iehovei cu un cazier de grozăvii executate de cei ce se închină lui.*“ Dar e prea postumă mâna de creștin ce i-o întindem. În strada Kert nr. 13, aduna studenți ruși din Basarabia în conventicole, cari pregăteau lovituri mortale statului nostru, cum de pildă de după paravan dădu și el o mână de ajutor ca să reușească greva căilor ferate din 1920. Tot la fel o frumusețe a Internaționalei III. Dr. Irina-Goetz-Diénes după cursul de fizică medicală, pe motivul că n'au înțeles bine materia, aduna pe studenții bulgari în conventicole secrete. Credem, că mai potrivit era să fi oprit pe studenții români, cari mai greu înțelegeau acel curs, execrabil de savant, decât Bulgarii, cari o înțelegeau foarte bine.

Conventicolele cu acei studenți nu au dus la rezultatul dorit. El trebuia să meargă mai departe. Și-a procurat cărți și manifeste comuniste, pe cari le trimetea la oamenii lui, cari apoi conform consemnului le răspândeau unde credeau de cuviință. În acest timp a intrat de geolog la o firmă pe str. Cogălniceanu afirmative cu 3000 Lei lunar. Dar straturile pământului nu-l îndestuleau, s'a gândit la o afacere rentabilă. A deschis o librărie cu numele „Cultura“ în strada Matia nr. 2, pe care a pus-o sub conducerea lui Grünwald Armin, un individ roșcat și creț, care nu ne poate minți, că este catolic.

Librăria se alimenta cu cărți și reviste dela editura „*Neuer deutscher Verlag*“ din Berlin, condusă de Willi Münzenberg, secretar la „*Ajutorul roșu*“, pericunat pleșuv (așa sunt cei din Germania) exilat din Austria ca indesezirabil.

Cu ce puteau să mai exploateze

naivitatea și punga bieților proletari pentru cotizațiile propagandei subversive? A aranjat o expoziție volantă de scene din Rusia sovietică unde cățelii umbliă cu colaci în coadă și cu scene dela noi unde Haia Lipschitz și Forizs în diferite rânduri au încercat să se sinucidă în închisoare, deoarece le lipsea confortul de parasiți ai pielii pe cari îi aveau în abundență în *ghetto*. Intrat pe ușile primitive ale închisorii cazierul lui Aradi îl considerăm de închis.

Dr. Rozvány Jenő o stăpîtură levantină, semnatarul statutului Internaționalei bolșevice dela Moscova, sufletul întregului complot bolșevic, se dă drept un Mesia al ghilotinei rasei umane.

Urmează *Müller Kálmán* dela Timișoara, președintele uniunilor din țară, care a aranjat, ca Inaltul Regent și Patriarh Miron Cristea să nu fie primit cum se cuvine și s'a lăudat tovarășilor, că i-a făcut festa ministrului Lupu când a venit cu aceeaș ocazie la Timișoara. A ținut întruniri clandestine, a împărțit manifeste, a trimis la Alba-Iulia și București agenți comuniști să facă propagandă printre țărani adunați la cele două mari adunări. Ce neșansă. Românii adunați voiau să audă acelaș glas al lui Bărnăuțiu din 1848, acelaș „Deșteaptă-te Române” al lui Andrei Mureșianu, nu s'au dus să mănânce merindea uscată a paștilor jidovești. Acest Müller nu are o biografie așa de detaliată, deoarece nu este intelectual propriu zis, așa că îi închidem cazierul.

Mai avem pe *Schwarz Sigismund* din Oradea în casa căruia organele de ordine au găsit pe *Freund Francisc* inginer și logodnic al *Ilenei Schwarz*. Din distracție și ca minorei Frederica viitoarei cumnate să nu-i fie frică singură, au bătut la mașină manifeste comuniste. Întâmplarea a făcut ca acest inginer să facă cunoștință la sindicatul funcționarilor comerciali cu comunistii *Lenárd Árpád* și *Weisz Jolán*, cari i-au devenit foarte simpatici.

Tordai Viktor a luat parte la întruniri, a împărțit manifeste, la adunarea dela București a avut delegație și chiar a fost cu manifeste și broșuri. Acest Tordai este portar la un hotel din Târgul-Mureș. Oare siguranța statului n'ar fi mai bine folosită dacă în locul acestui comunist ar fi un voluntar iubitor de țara lui?

Pe ceilalți îi trecem la apel fără a ne mai ocupa de cazierul stereotip, este de datoria justiției militare să-i documenteze pe toți asupra faptelor. Deci să defileze repede *Simó Géza*,

Dan Ștefan corb alb., *Zoon Sándor*, *Kahana Jolán*, *Imre Aladár*, *Koltek Imre*, *Kövály Gábor*, *Bukova Francisc*, *Lenárd Irma*, *Lenárd Árpád*, *Szenkovics*, *Baga János*, *Imre Petre*, *Braun Jolán*, *Steinhardt Izidor*, *Lazar Ödön*, *Laczó Juci*, *Steinhardt Herman*, *Neuman Ernest*, *Dr. Kertész Dezső*, avocat la Oradea-Mare, are legături cu Viena, *Gubis Adam*, *Dr. Szántó Dezső*, avocat Oradea-Mare, *Klein Eugen* (Oradea).

Procesul decurge cu toate tipăriile unui proces penal, cu mici senzații caraghioase, ca de exemplu: să cheme de martori pe Scotus Viator, Friedhoff Nansen, oameni serioși și onorabili, cari nu se amestecă în afaceri de prestidigitații și scoatere de panglici pe nas, de cari sunt foarte meșteri acuzații. Ba fiind vorba de „Ajutorul roșu”: *exploatare de sudoare și nenorociri transformate în monedă iscarioateană*, giovinele avocat Pătrășcanu, spune, că în conducerea centrală este și scamatorul de cifre Einstein.

Ba lise trimet certificate de bună purtare cu stampila „Ligii drepturilor omului” și iscălitura prevenitului *Barbusse*. Lumea jidovească este agitată în jurul acestui proces, francmasoneria își trimite oamenii ca să depună favorabil pentru acuzați, presa ei duce o campanie deșănțată în contra intereselor statului român, iar comunistii de pretutindeni dau lupta pe față.

Acuzarea are un material documentativ așa de sdrobitor încât suntem siguri de rezultatul dreptății, care se va da. Avem credința în judecătoria, cari ascultă acest proces, că vor avea *mândria romană* de-a marca maies-tos un „*police verso*”. Că au venit o serie de martori, cari au declarat după cum le-a dictat conștiința, cum este Comisarul de siguranță Carol Chendi și Inspectorul general al Siguranței dr. Eugen Bianu, caracterizați prin o cinste exemplară, și un simț desăvârșit de buni Români, apoi Rădulescu, care a fost bine documentat asupra declarațiilor sale de Alex. Keresturi Olteanu le lăsăm pe seama reportagiilor zilnice ale cotidianelor.

Dar nu putem trece cu vederea depozițiile de martori ale fruntașilor național-țărăniști. Nu înțelegem de ce au fost chemați ca martori, și mai puțin ne putem documenta asupra depozițiilor favorabile ale dlui Vaida. Credem că d-sa este cu mult mai ambițios, decât să fie făcut acest gest la ordinul lui Pangal-șeful Lojei francmasonice, căreia aparține. Ceilalți fruntași ai partidului național-țărănesc, cari au fost chemați sau s'au oferit de martori au făcut depo-

ziții rușionase, au depus aproape fățiș pentru ideia comunistă. Să ne închipuim, că acest partid ar avea legături cu lumea comunistă, și că masele poporului se adună să fie împărțite cu otravă *Kușer*, prea ar fi de testabil. În tot cazul cerem altora, cari n'au depus sub jurământ să-și examineze conștiința de Români, să studieze acest proces, care este un atentat reușit contra ideologiei românești.

Sunt două tabere distincte, cari vreau să ajungă deasupra. Este *Neamul Românesc* cu trecutul lui și cu toate aspirațiile în viitor, să devină paza latinității în orient, concentrat într'o singură conștiință și voință națională, în inimosul și hotărîtul comisar regal căpitan Negulescu, în jurul spadei căruia să grupează toată suflarea românească pentru reușita izbândeii și *monstrul semit* secundat de întreagă presa iudeo-maghiară, de anumita presă și durere de presa național-țărănistă. Presa iudeo-maghiară se năpustește ca o hienă dornică de sânge asupra justiției militare românești, care își face datoria după lege. Opinia publică românească ar trebui să se unească într'un gând și o vorbă, să ceară socoteală scribilor hidoși, cari poate fac parte din tagma și complotul acelora pe cari îi apără. Încă nu e târziu ca presa național-țărănistă să facă *mea culpa* să vadă clar, să fie sinceră, nu de altceva, dar mai mult pentru cetitorii ei cari sunt oameni de omenie. Să facă bine să nu onoreze cu numele de *musicitori* pe nește borfași de rând și conspiratori de domeniul codului penal comun. Să nu apere pe indivizi cari la cazier sunt trecuți cu mai multe nume, cari în procesul actual s'au substituit, s'au prezentat ca martori în locul altora, bine înțeles este comod să juri în numele altuia. Ca să fi de aceeaș părere, numai din motivul că fruntași ai partidului, apără pe preveniți în calitate de avocați nu e tocmai serios. Domnule Maniu, purificăți cadrele, numai din pietate față de strămoșul D-tale Bărnăuțiu, care a fost un mare antise mit și un mare Român.

Trecem la icoana situației comuniste din Ardeal. Am cunoscut statul major trimes de Jászi Oszkár la noi. În acelaș timp avem minoritatea maghiară, care este în stare să se alieze cu ori și cine numai hamera pe care o urmărește să o poată ajunge. În centrele ardelenne, cari sunt mai mult iudeo-maghiare decât românești se fac fel de fel de planuri. Organizarea siguranței statului este insuficientă. Funcționarii sunt slab

plătiți și în cazuri de descoperiri frumoase nu sunt remunerați, așa că la prima vedere ne face impresia, că comploturile s'au organizat sub ochii noștri, crezându-ne preveniții, că noi suntem total orbi, și o ducem într'un „*dolce far niente*” creiat acum zece ani. Aveau și dreptate când indivizi nepoftiți și certați cu justiția în alte părți au alergat la noi, aici au devenit cetățeni, cu toate că după lege numai după 10 ani de ubicațiune și de bună purtare poate deveni cineva cetățean român. Ori pentru Ardeal abia la 1 Decembrie se împlineste zece ani dela Unirea cu Țara Românească. Politicianii veroși, fie dela guvern, fie din opoziție s'au ocupat numai de căpătuială în complicitate cu noii veniți pe spatele elementului românesc. Ardealul întreg împănat cu comuniști, irendentiști. Norocul nostru este, că țaranul român cuminte își cântă doina tot ca pe vremuri, tulburat numai de demagogia fără rost a partidelor politice, deoarece verbu subversiv al lui Aradi și Rozvány nu-l înțelege.

De zece ani Consiliile de Răsboiu din România mereu judecă la comuniști; cu o hotărîre mai fermă a organelor noastre de stat am putea expulza pe toți aceia cari caută să ne producă neplăceri, deoarece po-

porul român nu ascultă de planuri fantastice.

Românul nu poate fi comunist deoarece mentalitatea lui este clasică, ceea ce putem vedea în cântece, în povești și în întreaga literatură populară. La poporul român nu se potrivește subconștientul explosiv și psichoza postbelică pe cari o preconizează o seamă de scribi ai cultei comuniste.

Structura noastră sufletească este atât de desăvârșită, încât nu rămân colțuri, în cari s'ar găsi elementul subconștient dătător de tulburări sociale neprevăzute. Acesta este rezervat popoarelor nomade și seminomade, cari își mai păstrează obiceiul de a gusta urme de sânge uman, spre a-și aduce aminte de vremurile de antropofagie.

Sufletul românesc trebuie să aibă o serbare a împăcării, pentru un moment să fie concentrat ca o formidabilă forță de deslănțuire din mâinile reci de reptilă ale Moscovei rituale. Oamenii politici să-și aducă aminte de atribuțiile lor, să mai lase afacerile, demagogia și cel puțin a patra parte din activitatea lor să o închine ideii naționale integrale.

Incheiu cu „*Police verso*”.

Dr. Lazăr Isaicu.

In legătură cu procesul bolșevicilor, ce se judecă la consiliul de războiu din Cluj.

Intr'una din ședințe s'a petrecut o idilă caraghioasă și anume av. *Pătrășcanu* a oferit acuzatei sinucigașe *Haia Lipschitz* un buchet de flori roșii. Această prevenită a insultat țara și a declarat, că comuniștii noștri se vor opune cu arma, când România ar ataca Rusia sovietică și că Basarabia a fost răpită. În calitate de fostă studentă a insultat în instanță studențimea română, spunând, că toți studenții sunt comuniști.

Ne întrebăm, cine a avut interesul să sustragă dela dosar piese doveditoare, referitor la *Iuliana Kahana* și *Tordai Viktor*, ce personajei fără scrupul sunt hoții acestor piese și credem că în nici-un caz n'a fost justiția militară, care are lipsă de acele piese.

Cetim în „*Curentul*” că avocații *Dobrescu* și *Aurel Lazăr* apăra gratuit în acest proces, ceea ce nu ne vine a crede deoarece procesul durează de câteva săptămâni. În acelaș loc cetim, că acest proces a costat până acum 2 milioane lei. Comisarul regal a amintit faptul petrecut la procesul bolșevic dela Chișinău în

Martie 1926, când s'a arătat că sume mari de bani trimise de „*Ajutorul roșu*” dela Wiena condus de *Paul Scholtze* au jucat rol în acel proces. Dealtfel observăm prezența la proces a lui *Dr. Iosif Herzfeld* care s'a prezentat ca membru al Inaltei Curți de Casație din Berlin, până când caricatura stereotipă a semnat în buletinul de înscriere dela Hotel Astoria, că e comerciant, iar în pașaport e trecut ca avocat și notar, dar realmente este membru în conducerea „*Ajutorul roșu*” dela Berlin, de sub presidenția lui *Willi Münzenberg*. Numai naivii pot crede, că acesta a venit cu mâna goală dela Berlin.

În definitiv ce caută acest individ la un proces, unde acuzații vor fi condamnați și numai din motivul că au avut legături cu „*Rote Hilfe*”, și ce e mai mult ia loc de frunte pe banca apărării. Oare nu era cazul, ca acest individ să fi fost pofțit să o șteargă din țară, cum au șters-o *Barbusse* și soții, cari totuși se prezentau ca aparținători ai „*Ligii drepturilor omului*”, organizație care este tolerată la noi și are și membri de

de tristă memorie. (*Costaforu*, scribii din *Sărindar* etc.), deși azi știm că numita *Ligă* este tot birou comunist. Comisarul *Chendi* care cu alte ocaziuni a dat dovadă de vigilență, cum de n-a luat măsuri ca acest curier periculos să fie percheziționat și înaintat consiliului de războiu!

Nu mai înțelegem autoritatea de stat a siguranței, când un comisar al ei în exercițiul funcțiunei este atacat de *Pătrășcanu* în plină stradă cu 80 de muncitori, și numitul mai stă pe banca apărării.

Apărarea și-a început pledoariile. Este uimitor cum acești asociați ai ideilor subversive sau numai beneficiari ai banului moscovit, se pretează să-și bată joc de ce are mai sfânt poporul nostru românesc. Să rătă de ideea de patrie (nu înțelegem pe apărătorii jidani, cari n-au nimic cu patria română); apoi la afirmația comisarului regal, că *Christos* și credința strămoșească ne-a susținut două milenii, avocatul *Vicol*, și-a bătut joc de *Christos* și morala lui într'un mod obraznic.

Nu putem încheia decât cerând, ca să se facă ordine cât mai în grabă, opinia publică românească n'o să mai tolereze mult timp pe acești indivizi avortați.

Congresul U. N. A. L. Cine reprezintă presa românească. Luni în 24 Sept. a avut loc la București congresul general al „*Uniunii naționale a foștilor luptători*”. (U. N. A. L.) În numele presei românești n'a vorbit nimeni și acest gol a crezut de bine să-l întregească *Jidanul* ocaș *Em. Socor* dela presa jidovească, fost dezertor din armata română, deși credem, nedelegat de nimeni în numele presei românești. Reproducem după „*Curentul*” cele spuse de susnumitul, la acest congres: „*Di Em. Socor*, spune că se raliază la toate cererile juste ale f. l., încredințând congresul că presa va fi alături de ei, până la îndeplinirea tuturor acestor cereri”. Iată cine vine să se ralieze „la toate cererile juste ale f. l.” în numele întregii presei românești, în realitate fiind reprezentantul presei jidovești. Oare d-nii *Jidani* de ce nu s'au raliat cu toții în timpul războiului la cererile acestor luptători, cari și atunci au fost tot așa de juste ca și acum? Răspunsul e ușor de dat, atunci trebuiau sacrificii, acum vorbe, atunci puteau să-și peardă viața, acum numai să câștige. Dintre sacrificii și vorbe pentru o patrie străină lor, *Jidanii* aleg totdeauna ultimele. La întâiele nici chemați nu prea au venit, la ultimele (cazul de mai sus, precum și numeroase altele) vin și nechemăți.

* Cifre cari vorbesc...

În Nr. 18 al revistei „Administrația Română” din 15 Sept. 1928, Dl Iuliu Pascu membru în Consiliul superior administrativ publică un articol intitulat „Notarii comunali, primii factori ai erarchiei administrativ.

În articolul de sus se spun între altele următoarele: „Este cu desăvârșire straniu ca tocmai funcțiunea cea mai de bază a Statului, funcțiunea administrativă și organele sale, cu cari cetățenii vin zilnic în permanent contact, funcțiunea cea mai onorată în trecut, se află astăzi la noi într-o așa tristă decadență și aceasta spre cel mai mare rău al țării și al neamului.”

Continuând mai departe Dl Pascu spune: „Din nefericire însă funcțiunea de notar și de pretor și-au pierdut cu totul prestigiul pe care-l aveau înainte de războiu în Ardeal, etc.”

Cred că fiecare dintre notarii și pretorii români cari au citit articolul de sus, au lăcrămat de durere, fără a se întreba: oare de unde obvine acest rău?

Deci pentruca fiecare bun Român să-și poată face o icoană clară despre răul ce zace în administrația românească din Ardeal și izvoarele acestui rău, am găsit de bine a întocmi o statistică despre situația notarilor din Ardeal din care reese numărul mare de străini, în mâna cărora s'a încredințat soarta comunelor și a poporului pașnic din această parte a țării.

Populația din Ardeal e nemulțumită cu administrația de azi, însă nu administrația e de vină, ci persoanele străine de neamul nostru, cari sub scutul acestei administrații românești, își bat joc de interesele noastre superioare de stat, lucrând întotdeauna în detrimentul acestei țări, ca astfel să producă nemulțumirea cetățenilor.

Postul de notar e o funcțiune foarte importantă, întrucât notarii sunt adevărații conducători ai comunelor rurale.

Notarul e chemat a aplica legile, regulamentele de administrație publică, ordonanțele, instrucțiunile etc., în comunele rurale.

Dela buna aplicare a lor depinde unul mers al administrației. Durere însă că aceste legi, regulamente etc., aproape întotdeauna, din partea unor notari străini de neamul nostru, se aplică cu intențiune, greșit, numai ca să provoace nemulțumirea populației, ca astfel să servească cu credință, pe aceia cari lucrează contra acestei țări.

În administrația din Ardeal dela unire încoace au intrat o mulțime de străini de neamul nostru și în deosebi Jidani, cari fac orice (afaceri, geșcheft), numai administrație nu. Acești Jidani sunt adevărați jupuitori ai populației sărace dela țară.

Pentruca fiecare bun Român să afle numărul notarilor străini, iată statistica exactă pe județe.

În statistică, locurile de notari vacante, în speranța că vor fi complectate cu Români, au fost trecute la Români.

N-rul curent	JUDEȚUL	Numărul total al notarilor	Dintre aceștia sunt	
			Români	Străini
1	Alba	60	47	13
2	Arad	120	75	45
3	Bihor	134	66	68
4	Brașov	38	21	17
5	Carăș	59	35	24
6	Ciuc	38	11	27
7	Cluj	74	34	40
8	Făgăraș	43	31	12
9	Hunedoara	93	65	28
10	Maramureș	33	11	22
11	Mureș	76	34	42
12	Năsăud	52	25	27
13	Odorheiu	56	6	50
14	Sălaj	100	38	62
15	Satu-Mare	73	33	40
16	Severin	67	35	32
17	Sibiu	73	43	30
18	Someș	70	30	40
19	Târnava-Mare	84	30	54
20	Târnava-Mică	62	20	42
21	Timiș	172	54	118
22	Treiscaune	48	7	41
23	Turda	45	25	20
Total general:		1670	776	894

De-asemena avem în Ardeal un număr foarte mare de străini, în conducerea județelor. Publicarea acelei statistici va urma.

NB. Cele mai bune posturi sunt ocupate de străini, aproape în întregime de Jidani.

I. Dilea-Venețianu.

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

- „Apărarea Națională” — Iași.
- „Apărarea Națională” — Arad.
- „Solidaritatea Creștină” — Brăila.
- „Sentinela” — Focșani.
- „Buzduganul” — Buzău.
- „Svastica Bănătuului” — Timișoara.
- „Chemarea” — Botoșani.
- „Facla Românească” — București.
- „Pământul Strămoșesc” — Iași.
- „Deșteptarea” — Huși.
- „Libertatea” — Orăștie.
- „Lumea și Țara” — Cluj.
- „Lumina satelor” — Sibiu.

„Patria” din Cluj și Jidanii.

Atrag atențiunea național-jărăniștilor de bună-credință, asupra mentalității și opiniilor celor dela Patria, în legătură cu Jidanii. În articolul său din 27 Septembrie, sub titlul „Duca și Tătărescu organizatori de progromuri antisemite”, referindu-se la senzaționalele descoperiri ale Jidanilor dela Brassói Lapok — Patria, o ia pe aceeaș strună, afirmând cu Jidani în cor, că: L. A. N. C., adică mișcarea antisemită, are legături cu partidul liberal, și că după conciliabilul(?) modestei mele persoane cu dl Ministru de Interne Duca, îndrumat fiind la dl Subsecretar de Stat Tătărescu, s'a permis și organizației noastre politice o adunare la Brașov, astfel înțelegând Miniștri Țării Românești, menținerea păcii între confesiuni.

Ce însemnează aceasta? Reprezentă aici Patria interesele Românilor ori pe acelea ale Jidanilor? Aici nu mai poate fi vorba de alianță între Români și Evrei, ci de adevărată trădare. Cei dela Patria, aici fac serviciul coadelor de topor, în secătuirea codrului secular, al neamului românesc, ajutând la exploatarea acestuia de către lepra jidovească.

L. A. N. C., singura și cea mai idealistă organizație politică, care mai poate respira curat românește, ne-având Jidani;

L. A. N. C. — o insulă curată, într-o mare de bălării și bălcii de interese politice;

L. A. N. C., deținătorul ideilor de conservare ale întregului Neam Românesc, e scoasă de Patria din rândul celor îndreptății la drepturile ce sunt acordate cetățenilor români.

După Patria, acum, în secolul umanitarismului de speță nouă a puterii internaționale a finanței evrești și a iubirii de argint, L. A. N. C. e o bandă de huligani sălbatici, ce amenință Jidanii cu progromurile și periclitează pacea între confesiuni.

Nu i se poate tolera deci L. A. N. C. dreptul de a-și spune și ea cuvântul, căci arătând adevărata psihologie a Judaismului față de creștinism, aceștia s'ar putea eventual răsvrăti contra paraziților și păduchilor ce-i copleşesc, și atunci ce ne facem cu pacea dintre confesiuni.

Se sblară deci ca din gură de șarpe, la cel mai timid pas de intrare în legalitate, legalitate pe care tocmai această „Patrie” o trâmbează și o promite de-atâta timp.

După stăruințe îndelungate, după drumuri la București și trecând prin

audiență ministerială — nu conciliabilul — câștigă și L. A. N. C., în fine dreptul de a vorbi în public și cu toate că uneltele liberale dela Brașov (pref. de județ și cel de politică) au zădărnicit și această adunare, Miniștri României Mari, cari au cutezat de data aceasta să se conformeze și față de noi, legii, sunt apostropăți de Jidani și de jidăniți, ca aliați și organizatori în ce privește „progromurile” noastre anti-semite.

Atrăgând atențiunea național-țărăniștilor de bună credință asupra celor constatate de Patria și în șirele de mai sus și la cele constatate de mine,

m'am gândit în primul rând la unii intelectuali, mai ales preoții și învățătorii din jud. Brașov, cu cari în propaganda mea de vară m'am întretinut.

Cercați, iubitorilor, și schimbați D-voastră, dacă puteți, ceva din ținuta aceasta a „Patriei” și a conducerii, care permite o astfel de nuanțare a semi oficiosului dela Cluj, și în proporția ce vă succede, Vă vor lăsa și Jidani și îmi voi schimba și eu părerea de procentul de judaizare al acestei gazete și al partidului al cărui organ este.

Nicolae Popa
prof. — Cluj.

Naționalismul în sport.

Azi când presa jidovească se laudă cu idei umanitariste, pe când Jidaniii practică în ascuns preceptul talmudic de „Tob toifșebegoim harog”, „Smulge inima goimilor și pe cel mai bun dintre creștini ucide-l”, când guvernul și politicianii din toate partidele se feresc să comenteze vre-o ispravă a Jidanilor săvârșită în dauna Tronului, a Bisericii, a Armatei sau a Neamului nostru; când presa noastră zisă românească ocolește sub tăcere toate faptele naționaliste creștine, ohemate să deschidă ochii poporului român asupra marelui pericol jidovesc ce ne amenință — pe zi ce trece — tot mai stăruitor cu nimicirea economică, politică și religioasă — ne vine nespuse de bine văzând că totuși mai există Români care se afirmă cu mândrie în toate manifestările lor și ocolesc cu demnițate tot ce nu este Român de origine.

Din întâmplare ne-a căzut în mână Statutele „Societății române de vânatoare Fazanul” din Timișoara aprobate cu D. M. No. 5582/1925.

Reproducem din aceste statute un pasaj din „capitolul III: despre mem-

bri, drepturile și datorințele lor” Art. 4:

„Membri Societății de orice categorie, pot fi numai cetățeni români, de origine română”.

Să fim bine înțeleși: Cetățeni români de origine română. Acest punct are menirea să apere societatea „Fazanul” de elementele jidovești arogante, obraznice și insinuante, întocmai cum art. 7 din Constituția României mici apăra țara de invazia jidovească.

Din acest motiv și pentru demnitatea de a se afirma ca Români, ne-amestecați cu alte neamuri, felicităm pe conducătorii soc. „Fazanul” între care găsim pe Dl Al. Țieranu ca secretar. Domnia sa este inimosul ostaș al L. A. N. C. și președinte al organizației naționaliste creștine din județul Timiș-Torontal. Aducând drept pildă pasagiul reproduș mai sus, indemnăm toate societățile culturale, economice și sportive românești să imiteze dispozițiunea referitoare la membri, a soc. „Fazanul” din Timișoara.

Șt. Penes
Cluj.

Mișcarea cooperatistă dincoace de munți.

Observațiuni generale.

Reproducem mai jos următoarele sănătoase considerațiuni și îndrumări strănse sub titlul „Observațiuni generale” publicate în broșura „Cooperarea de credit și economie din Ardeal și Banat”, care broșură, răspândită printre participanții la conferința cercului cooperatist, ținută în Cluj la 20 Sept. 1928, este datorită muncii fără preget a bunului Român, luminat și energetic, ce poartă

numele I. Modrigan, director al Federației „Zorile” din Luduș.

*

„Rezultatele obținute de cooperare până azi în Ardeal și Banat sunt cu atât mai apreciable, cu cât se va fiinea cont de piedicile care au stat în calea mișcării.

Piedecile sunt generale și speciale.

Intre piedicile generale, cea mai însemnată este puțină pregătire pentru

a înțelege mișcarea cooperatistă. Studiul de desvoltare istoric al țăranelui român din Ardeal și Banat, cu puține excepțiuni fericite — ca în părțile mărginenesti, unde avem o țărănime mândră, inteligentă și cu un adânc simț comercial și în Banat unde avem o țărănime instărită — încolo țăranel nostru încă nu pricepe rostul înghetărilor economice și în special cooperatiste. Țăranul nu intră în mișcarea nouă de teama înșelăciunii. Are o atitudine, dacă nu dușmănoasă, cel puțin de expectativă bănuitoare. Această rezervă din partea lui este explicabilă, că în trecut nimenea n'a intrat în satele românești, să le aducă ceva, ci numai ca să ia. Nu sunt departe vremile când sătenii noștri, mai ales la munte, când vedeau un nădrăgar intrând pe partea de din jos a satului, umpleau coastele de cealaltă parte, de frică să nu fie cumva vre-un perceptor, cari singuri veneau să-i caute, însă nu ca să aducă ceva, fără să le liciteze ceea ce își câștigaseră cu grea trudă, fie pentru impozitele datorate la stat, fie pentru datorii la bănci, sau procese pela avocați.

După o muncă de atâția ani, această atitudine s'a schimbat întrucâtva. Neîncrederea și răceala cu care erau primiți înainte propagatorii cooperatiști, începe să se topească; mai ales că cooperarea le grăește în un limbaj foarte simplu și pe înțelesul lor — că 18% cât ia o bancă populară nu este 30, 40 sau 50% cât le ia băncile capitaliste și cămătarii improvizati acum după rășboiu, la sate. Țăranul a început să înțeleagă ori cât de redusă este pregătirea lui, că economia lui nu poate să suporte dobânzi, de 30, 40 sau 50%. — El înțelege și vede din pilde zilnice că o economie care este împovărată cu dobânzi mari, pe lângă ori ce eforturi, în câțiva ani este distrusă.

Această nepricepere a țăranelui ar trebui să o înlătore intelectualii satelor: preoții și învățătorii. Căndidații de preoți și învățători, în școală învață de toate, afară de știința cum să fie folositor neamului nostru pe teren economic la sate, așa încât atunci când ajung în viața satelor, cu toată marea lor bună voință, idealism și jertfă de sine, — pe care trebuie să recunoaștem că le au în mare măsură — nu pot face mult, pentrucă nu știu ce să înceapă și și cum să înceapă. În necunoscut cei mai mulți nu au îndrăsneala de a se aventura. Unii sufer neîncrederea de care suferă și țăranul. Ei au o singură avere — cinstea — și pe aceasta nu vreau s'o peardă în

aventuri economice. Lipsa de pregătire îi face incapabili de inițiativă, așa încât în multe sate, țăranii se conduc singuri, iar intelectualii stau la o parte. Aceasta însă nu este bine pentru ei, căci va veni vremea când ideea va birui și încercările vor fi o realitate, iar ei atunci nu vor mai putea să intre în mișcare, în rolul de conducător, căci cei ce au muncit pentru biruința ideii, nu se vor mai da înlături pentru a le face loc și se vor trezi în satele lor cu o puternică mișcare economică înjghebată fără concursul lor, pe care ei nu vor putea-o stăpâni și ca intelectuali ei ar trebui să o conducă și stăpânească.

În seminare și școlile normale ar trebui să se propună temeinic cooperarea, pentruca tinerii preoți și învățători, când ies în lumea satelor să cunoască structura și formele de înjghebare și administrare a instituțiilor cooperative, nu să o învețe din practică, căci practica de de multe-ori se plătește scump.

Cu toate aceste lipsuri de pregătire economică, în general cooperarea în Ardeal și Banat, este condusă în cea mai mare parte de preoți și învățători. Câte dibuiri nu le-au trebuit, câte încercări nu au făcut și de câte greutăți nu s'au isbit! Mulți au biruit. Au biruit cei a căror însuflețire nu era trecătoare și care nu se angajaseră în această luptă cu alte gânduri, decât cu gândul de-a face bine poporului, pe care-l conduceau. Au căzut acele unități a căror conducători erau angajați în mișcarea capitalistă și care s'au angajat în mișcarea cooperatistă cu gând de căpătuială și când au văzut că procopseala nu vine, au încetat a mai da concurs mișcării. Intelectualii care sunt în acest fel sunt de-a dreptul criminali, ca și mama care dă naștere copilului și-l aruncă în drum, fără a se mai îngriji de el. Mai bine este, dela început să nu promită concursul, dacă nu au gând serios de muncă, căci conducerea bună a unei unități cooperatiste cere muncă stăruitoare și nerăsplătită, ori de multe ori răsplătită prea puțin, căci pentru idee este dezastruos ca o unitate să dea de greș și unde o unitate s'a distrus, multă vreme nu se va mai putea întemeia alta.

Dintre piedicile speciale cea mai însemnată este *organizarea capitalistă străină*. Băncile românești până la 1918 au fost pentru elementul românesc din Ardeal și Banat, ceace este astăzi cooperarea. Au făcut eforturi enorme pentru ridicarea stării materiale și intelectuale a țăranimii. Astăzi dacă nu ne dau un ajutor

efectiv, cel puțin nu ne sunt contra, însă altfel se prezintă cazul cu băncile capitaliste străine. Aceste bănci înjghebate pe vremea de stăpânire ungurească, între care unele au un trecut de 50—60 de ani, dispun astăzi de capitaluri și rezerve foarte însemnate și mai sunt alimentate pe ascuns și de piața străină, au ramificații în toate localitățile mai de seamă din provincie, iar agenții lor cunosc și cele mai depărtate cătune. Aceste organizări bancare străine, în ascuns, fac o propagandă întinsă nu numai contra înjghebărilor cooperatiste, ci contra tuturor încercărilor românești de organizare economică. Lupta lor însă este stăruitor îndreptată contra cooperăției, în care văd un rival periculos, căci unde pătrunde cooperarea nu se mai pot lua dobânzi de 40 și 50%, și nu mai pot exploata satele românești, ca mai înainte.

Problema creditului rural în Ardeal și Banat trebuie rezolvată fără amânare, căci astăzi din lipsă de date statistice, care singure ne-ar putea orienta în haosul financiar al satelor, nu putem statori precis cât de mult grevează ipotecile străine, pământul țăranilor noștri. Credem însă, cunoscând trecutul, că situația nu ne este înfloritoare. Până la 1914, până când avem statistice, situația era următoarea: pe moșii românești erau credite ipotecare a băncilor ungurești în sumă de 21.149.108 cor. aur; a băncilor săsești 5.143.500 cor. aur, adică 26.292.608 cor. aur în total, ceace era o sumă enormă, dacă luăm în socotință că creditul ipotecar românesc pe moșile străine abia făcea 5.699.145 cor. aur și aceasta pe moșii ungurești, pe moșii sătești nu avem nimic. E o credință general răspândită că țăranii și-au plătit datoriile, însă e greșită, căci

este drept că au plătit vechile datorii, însă s'au îngreuiat cu datorii noi, adevărat că nu ipotecare, fără în mare parte cambiale, dar ori ipotecare, ori cambiale, datoria tot datorie rămâne. Dela 1918 încoace finanțarea satelor a rămas aproape numai băncilor străine, căci băncile românești au intrat în afaceri de comerț și industrie, care le-au distrus în mare parte. Singură „Albina“ este care mai păstrează vechiul contact cu satele. Băncile străine dau bucuros credite țăranilor ori cât de mari, căci garanție mai bună ca țăranul nimenea nu poate da. El e dator și cinstit, garanția lui este solidă, căci este în pământ, de aceea străinii, cari au rutina bancară aici în Ardeal și Banat, s'au aruncat lacomi asupra satelor din dublu motiv, comercial și național. Comercial, căci plasamentul la sate este sigur; național, căci pământul ipotecat mai curând sau mai târziu va ajunge în mâna lor, neputând suporta lungă vreme dobânzile mari. Pământul nu este al aceluia în caz de datorie, pe al cărui nume este scris la cartea funduară, ci al aceluia care ia rodul și rodul întreg merge în camete. Țăranul are dreptul de a se bucura de muncă, pe care l-a avut în tot trecutul lui de iobag, dar dreptul de rod este al băncilor creditoare. Băncile populare din Ardeal și Banat, în lupta deschisă în care sunt angajate, vor avea totdeauna un dușman redutabil în instituțiile bancare străine, care dispun de credite suficiente, venite și pe ascuns din străinătate și sunt ajutate chiar și de Banca Națională a României cu reescont și care bănci cunosc bine terenul de plasament și au organizația bancară solidă, încă din vremile de stăpânire ungurească.

INFORMAȚIUNI

Poșta Administrației. *Din lipsă de spațiu, amânăm pentru numărul din 1 Noembrie a. c. publicarea încasărilor făcute. Rugăm deci pe Dnii abonați, care au trimis banii și nu-și văd numele publicat în numărul prezent la poșta administrației, să fie cu răbdare până la 1 Noembrie a. c.*

Originea lui Viktor Aradi. Din informația dată de „Țara Noastră“ 7. Oct. 1928, aflăm și comunicăm marelui public, că *Victor Aradi* este Jidan de origină. Fiecare cititor înțelege acum mai bine zelul cu care partidul național-țărănesc, prin zia-

rul „Patria“ dela Cluj își apără tovarășii semiți.

Carte importantă. Atragem atenția intelectualilor clujeni asupra cărții intitulată *Les forces secrètes de la Révolution* scrisă de *L. de Pönçis*, apărută la Paris în 1928. Autorul desvăluie, cu documente incontestabile, cele două forțe ascunse, cari fac să izbucnească orice revoluție: *Francmasoneria* și *Iudaismul*. O recomandăm în special Dnui Vaida-Voevod spre a se desmeteci, dacă mai este de bună credință, și a înțelege în ceasul al XI, că orice francmason, sub orice firmă și sub

orice titulatură ar figura, nu este decât o simplă păpușă, condusă din umbră de un șef invizibil, către o țintă, pe care bietul francmason nu o cunoaște, dar a cărei atingere servește exclusiv cauzei iudaismului.

„Foaia Diecezană“ din Caransebeș are de colaborator pe un prim-rabin. Lucru de neînchipuit și totuși fapt, că un prim-rabin să scrie la organul oficial al Diecezei Caransebeșului organ care trebuie să fie cetit de întreaga preoțime a Eparhiei, și să se găsească în toate arhivele parohiale.

În Nr. 26 și 27 din 24 Iunie și 1 Iulie 1928 din „Foaia Diecezană“, organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului, găsim pe pagina întâi articolul:

Înmormântarea și cremațiunea în lumina cuvântului lui Dumnezeu și a istoriei scris de dr. Samuil Taubes prim-rabin din Caransebeș. Citește și judecă, iubite cititor până unde a ajuns inconștiența acelor care patronază și conduc „Foaia Diecezană“ din Caransebeș.

Între numeroasa și luminata preoțime a Eparhiei Caransebeșului nu se găsesc colaboratori creștini la organul de publicitate al Diecezei — de se recurge la proza iudaică a unui prim-rabin?

Patronii și conducătorii „Foi Diecezane“ din Caransebeș nu știu, că rabinii sunt acei farisei și cărturari, care întrețin ura neîmpăcată în poporul lui Iuda, contra a tot ce este creștin și cu atât mai mult în contra Bisericii și slujitorilor ei?

Dacă știu acestea, cum de au spurcat coloanele ziarului — care trebuie să fie purtător de lumină și de îndemn la luptă aprigă și hotărâtă contra iudaismului și fiilor deavolului — cu proza unui fiu și slujitor al deavolului, prim-rabinul Taubes?

Nu cerem nici explicații, nici scuze dela conducătorii „Foi Diecezane“. Dorim îndreptarea păcatului comis, prin modul de a scrie în viitor, ca adevărați ostași ai doctrinei creștine; și ca vrednicii luptători contra dușmanilor Bisericii noastre — Jidanii.

Reproducem mai jos, comentarele din nr. 30 și 36 a gazetei „Renașterea“ organul oficial al Eparhiei Ortodoxe Române a Vadului, Feleacului, Geoagiului și Clujului, în legătură cu colaborarea unui rabin la o gazetă bisericească:

„Confratele Foaia Diecezană din Caransebeș de vre-o două luni de zile are ca prim colaborator pe dr. Samuil Taubes, prim-rabin în Caransebeș, al cărui articole,

cu repezițe urmări, apar la locul de frunte. Nu știm care-i motivul deschiderii coloanelor organului episcopesc din Caransebeș unui prim-rabin, pentru plasarea unor articole, cari n'au nici măcar scuza că sunt savant-teologice, ci numai o înșirare seacă de date istorico-biblice, lucru ce-l putea face orice mănuitor de scriptură a vechiului testament. Redacția, profesorii de teologie, protopopii și preoții din Eparhia Caransebeșului nu au nici o problemă mai importantă pentru biserică și preocupările preoțimii, pe care să o trateze în formă de articole în „Foaia Diecezană“?

Redacția“.

„Confratele Foaia Diecezană din Caransebeș în numărul din 5 August a. c. ne răspunde indirect observațiilor noastre privitor la publicarea articolelor prim rabinului dr. Samuil Taubes. Motivele sunt: întâi că-i venit în Caransebeș din București, apoi că-i „bărbat cu cunoștințe largi atât în literatura profană cât și în literatura teologică, aprofundând Testamentul nou, precum și scrierile creștine“. Este — mai departe — „filo român și cu sentimente patriotice pronunțate“ etc. Ba mai spune că tatăl său a fost 62 ani prim-rabin al Bucureștilor și se bucura de prietenia defunctului Rege Carol I. Toate sunt însușiri frumoase și vrednice de apreciat, pentru a putea însă colabora la o foaie eparhială ortodoxă, oricine poate ști că îi lipsește principala însușire de a fi creștin. Publicarea acestor articole a provocat și indignarea corespondentului ziarului „Curentul“ din București care în nr. din 22 Aug., face câteva observări nu tocmai plăcute la adresa conducătorilor eparhiei Caransebeșului, în legătură cu acest fapt.

Redacția“.

Situații din județul Turda. Primim pentru publicare: Târgușorul dintre munți, Iara din jud. Turda este reședința plasei Iara, încunjurată de un jur aproape românesc. Cu toate acestea, acest centru nu prea poate înainta. Au toșt în Iara, din 14 prăvălii: 1 română, celelalte jidovești etc., din 8 cârciume: 1 română, celelalte jidovești etc. Să spună cineva din Iara sau jur, că l-a văzut pe Dl pretor intrând și cumpărând ceva din prăvălia Românului sau să spună Dlui, că a făcut aceasta.

La 1 Februarie 1928 s'a căpătat primul brevet pentru cârciumă românească în Iara în Piața Unirii. Nu mult după aceasta a cerut brevet

și faimosul Jidan Leb Adolf din Iara, care atât acum, cât și înainte de unire, numai a jefuit pe Români; acest Juda a cerut brevet tocmai lângă cârciuma Românului la distanță de 3 metri. Nu s'a aflat nimeni să facă propunerea, decât „antisemitul“ pretor Dl Dr. Popa, care brevet prin luna April 1928 a și fost eliberat. Simțindu-se Românul nedreptățit prin aceasta, a apelat la sprijinul bunilor Români, dintre cari cel dintâi a fost și Dl prefect Candrea, dând ordin adm. financiară să se retragă brevetul Jidanului, ceea ce s'a și întâmplat. Însă Jidanul nu s'a mulțumit cu atât, a făcut demers la Minister, de unde posibil că i se va respinge apelul. Între timp Prefectura județului Turda a dat ordin Preturei Iara, ca să raporteze ce e cu cârciuma Jidanului: e închisă sau nu. Pretorul în loc să raporteze ce l-a întrebat Prefectura, a chemat la el pe Jidanul Leb Adolf și l-a ținut în birou timp de 3 ore, dresând un proces verbal pe 4 fețe de hârtie, constatând, că nu Jidanul e vinovat, ci mai vinovat ar fi cârciumarul român. De altfel este cunoscută atitudinea Dlui pretor Popa, în privința naționalismului. Numitul Jidan a spus că nu i-e frică, fiindcă îi stă într'ajutor Dl pretor. Oare până când?

În ciuda adversarilor noștri, L. A. N. C. lucrează. Nici măcar o notiță, prizărită printre coloanele ziarelor noastre din capitală sau din provincie, nu spune cititorilor ceva despre activitatea Ligii. — Presa zisă românească înhămată intereselor de partid, cu combinațiuni și tovrășii jidovești, tace.

În ciuda tuturor politicianilor și-a tuturor ziarelor care voesc să ne îngroape sub tăcere, L. A. N. C. și-a început activitatea.

Din 22—26 Sept. a. c. dl Prof. I. C. Cătuneanu, a vizitat orașele Arad, Timișoara, Lugoj și județul Caraș.

În același timp dl George Cârlan, profesor în Suceava, vizitează județul Suceava, ține conșfătuiri, face noi organizații și sfințește drapel.

Din 7—10 Oct. Președintele suprem al L. A. N. C. dl A. C. Cuza a vizitat județul Botoșani și a ținut trei mari întruniri publice în Hârlău, Coșula și Botoșani.

Alte întruniri și vizități de ale fruntașilor Ligii sunt în perspectivă.

NU UITAȚI
a vă achita abonamentul
la timp

Oglinda partidului național-țărănesc

Pentru ca opinia publică românească să afle care este adevăratul suflet al așa zisului partid național-țărănesc, care nu se poate îngriji de soarta națiunii, compusă 80% din țărani, când ocrotește pe dușmanii neîmpăcați și ucigașii prin alcool ai țărănilor noștri, când ocrotește pe Jidani, tipărim mai jos textul manifestului apărut la Cernăuți, în preajma alegerilor comunale din 1925, care manifest pentru orice om de bună credință desvâlue toată hipocrizia și lipsa de patriotism a fruntașilor partidului, ce minte țara zicându-și național-țărănesc.

Citiți și vă desmeteciți:

Fii ai lui Israel,

Alegerile pentru Comună se apropie. Fiți vigilenți, ochiul să vă fie viu și fără cruțare (Raschi, Esod, 14).

Guvernul liberal al lui Brătianu, voește să extermine Neamul Evreesc. Brătianu întreține și patronează din umbră bandele de huligani. Copiii noștri nu mai au dreptul să urmeze la școli. Fiii noștri sunt bătuți ziua în namiaza mare, până la sânge, iar unii au fost chiar omorâți. Sinagogile noastre sunt devastate și distruse iar odoarele sfinte ce nu pot fi atinse decât de rabini, sunt călcate în picioare și distruse de bandele liberale.

Brătianu este criminalul nostru. Brătianu a tras sabia contra noastră, dar de aceeași sabie va muri.

Fii ai poporului ales,

Marele consiliu al U. E. R., precum și Marea Loje etc. întrunite în ziua de 4 Februarie, a hotărât ca toți evreii să dea voturile lor acelor partide cari vor susține drepturile evreilor încălcate de români.

Nu vă lăsați deci înfricoșați de amenințările criminalilor de liberali și votați numai lista pe care sunt trecuți marii oameni de stat și protectori ai noștri în frunte cu D-nii: Nicolae Iorga, Maniu, Stere, Doctor Lupu, Vaida Voevod, Mihalache, etc.

Poporul ales și cel mai vechi al lui Israel, nu a fost și nu va fi niciodată învins iar cei care vor încerca să se atingă numai de noi îi vom distruge fără cruțare și fără milă.

Marea Lojă și Supremul Consiliu al României

Buchdruckerei

G. w. b. h. Cernowitz.

Față de asemenea documente, față de faptele zilnic săvârșite de tovarășia național-țărănistă cu Jidanii în politica țării, întrebăm pe adevărații Români: până când vor mai asculta la torențele de vorbe goale, debitate în întruniri publice, numai și numai pentru ca tovarășii Jidanilor să pună mâna pe putere?

Infrățirea Românească